

τροπυρίων. ἐν Βιέννῃ 1793. παρὰ Μαρκιδίου Πούλιου. εἰς 8ον.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ἴδτε περὶ τῆς πρώτης ἐκδόσεως τὴν σημειώσιν τοῦ Ἀριθ. (3) τοῦ Καταλόγου τούτου.

(340) — Ἀπόδειξις τοῦ κύρους τῶν τῆς νέας καὶ παλαιᾶς διαθήκης βιβλίων, καὶ τῆς ἐν αὐτοῖς ἀληθείας ὑπεράσπισις. ἢ ἀνασκευὴ τῆς τοῦ Βολτέρου βίβλου, τῆς καλουμένης τελευταῖον διερμηνευθείσης διαθήκης, ἐκ τῆς τῶν Γάλλων φωνῆς μεταφρασθεῖσα, ἥπερ προσετέθησαν καὶ τινες σημειώσεις. 1794. ἐν Βιέννῃ. ἀψιδ. παρὰ τοῖς ἀυταδέλφοις Μαρκί Πούλιου. εἰς 4ον.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Κατὰ τὴν γνώμην πολλῶν λογίων ὁ ἀνώνυμος μεταφραστὴς τῆς βίβλου ταύτης εἶναι ὁ σοφὸς Νικηφόρος Θεοτόκης.

(341) — Βιβλίον ψυχωρελέστατον, διηρημένον εἰς τρία μέρη, ὧν τὸ μὲν πρῶτον περιέχει διδακταλίαν σύντομον καὶ πρακτικὴν πρὸς τὸν πνευματικόν, πῶς νὰ ἐξομολογήῃ μὲ καρπὸν τὸ δεύτερον τοὺς κανόνας τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ ἀκριβῶς ἐξηγουμένους μετὰ καὶ τινων ἄλλων ἀναγκαίων τὸ δὲ τρίτον συμβουλήν γλαφυράν καὶ σύντομον πρὸς τὸν μετανουῶντα, πῶς νὰ ἐξομολογηθῆται, καθὼς πρέπει, ἐκ διαφόρων διδασκάλων συνερανισθὲν, καὶ εἰς ἄριστον τάξιν ταχθὲν παρὰ τοῦ ὀσιολογιωτάτου ἐν Ἱερομονάχοις κυρίου Νικοδήμου, καὶ νῦν πρῶτον τύποις ἐκδοθὲν, εἰς κοινὴν τῶν ἀναγιγνωσκόντων ὠφέλειαν. ἀψιδ'. Ἐνετίησι 1794. παρὰ Νικολάω Γλυκαῖ. εἰς 8ον.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Τὸ πρῶτον μέρος τοῦ βιβλίου τούτου ἤρουν ἢ *Διδακταλία* μετετυπώθη χωριστὰ τὸ 1834 ἔτος.

(342) — Προσθήκη τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας Μελετίου Μητροπολίτου Ἀθηνῶν, πρὸς ἐξακολούθησιν τῶν ἄλλων τριῶν τόμων ἐρανισθεῖσα μετὰ μεγάλης προσοχῆς καὶ ἐπιμελείας ἐκ διαφόρων ἀξιολόγων συγγραφέων εὑρισκομένων ἐν τῇ περιφῆμῳ Κ. Β. βιβλιοθήκῃ τῆς Βιέν-